

Джордж Орвелл

КОЛГОСПІ ТВАРИН

Харків
ФОЛІО
2023

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

I

Пан Джонс, власник «Поміщицької ферми», замкнув на ніч курники, але так перепив, що геть забув позачиняти ще й дверцята, крізь які птиця може вийти назовні. Слідуючи за світлом від ліхтарика, що витанцьовувало з боку в бік на землі, він, похитуючись, пройшов двором, скинув чоботи біля заднього входу, зачерпнув собі останній кухоль пива з бочки в буфетній і подався нагору до спальні, де вже похропувала пані Джонс.

Щойно світло в спальні погасло, у господарських будівлях все заворушилось і затріпотіло. Увесь день довкола ширилися чутки про те, що старому

3

Майорові, породистому білому кнурі, минулої ночі приснився дивний сон і він хоче переказати його іншим тваринам. Було домовлено, що всі мають зібратись у великому сараї, щойно пан Джонс зникне з поля зору. Старий Майор (саме так його називали, хоч на виставках він був відомий як Віллінгдонський Красень) мав такий великий авторитет на фермі, що кожен був готовий пожертвувати годиною сну, щоб послухати, що він скаже.

У кутку великого сараю, де було своєрідне підвищення, на своїй солом'яній підстилці під ліхтарем, почепленим на балку, вже сидів Майор. Йому було дванадцять років, останнім часом він дещо погладшав, але досі не втратив своєї величі й зберігав вигляд мудрої й доброзичливої свині, незважаючи на те, що ікла йому

так і не видалили. Невдовзі й інші тварини почали надходити й уможуватись, як кому було зручніше. Першими прибігли троє псів — Дзвоник, Джессі та Пінчер, а за ними — свині, які негайно ж повлягалися на соломі перед самим підвищенням. Кури примостилися на підвіконнях, голуби позліталися на крокви, вівці й корови полягали за свиньми й одразу ж взялися ремигати. Двійко тяглових коней, Боксер і Конюшинка, увійшли разом: вони ступали поволі й надзвичайно обережно перебирали своїми величезними копитами, облямованими кошлатою шерстю, щоб, бува, не наступити на якусь дрібну тваринку, непомітну серед соломи. Конюшинка була опасистою й по-материнськи лагідною кобилою середнього віку, яка так і не повернулась у свою колишню

форму після народження четвертого лоша-
шати. Боксер же був величезним звіром
майже два метри заввишки й мав силу
двох звичайних коней. Біла смуга під но-
сом надавала йому трохи дурнувато-
го вигляду, та насправді він і не відзначався
особливим розумом, зате всі поважа-
ли його за тверду вдачу й надзвичай-
ну працездатність. За кіньми прийшли
біла коза Мюріель і віслюк Бенджамін.
Бенджамін був найстаршим мешкан-
цем ферми й мав найгіршу з-поміж усіх
вдачу. Говорив він рідко, а коли щось
і казав, то хіба щоб кинути якесь циніч-
не зауваження. До прикладу, він ствер-
джував, що Бог наділив його хвостом,
щоб відганяти мух, та куди краще було
б, якби не було ні хвоста, ні мух. Він був
єдиним на фермі, хто ніколи не сміявся,

а коли його запитували чому, він пояснював, що не бачить для цього жодної причини.

Утім, хай навіть не виказуючи цього відкрито, він просто обожнював Боксера; неділі вони зазвичай проводили удвох у невеличкому загоні за садком, мовчки пасучись один біля одного.

Коні щойно вляглися, коли до сараю зайшов виводок каченят, які втратили матір. Ледь чутно попискуючи, вони нипали з боку в бік, вишукуючи собі місцину, де їх не затопчуть. Конюшинка зігнула свою величезну передню ногу й зробила таку собі загорожу, і каченята вмостилися за нею й невдовзі поснули. Врешті, ласо хрумкаючи грудку цукру, надійшла Моллі, дурненька й гарна з себе біла кобилка, яка тягла бричку

пана Джонса. Вона влаштувалася попереду й почала тріпати своєю білою гривою, сподіваючись привернути увагу до вплетених у неї червоних стрічок. Останньою з'явилася кішка, яка, як завжди, спершу роззирнулася довкола в пошуках найтеплішого місця, а тоді зрештою втиснулася між Боксером і Конюшиною. Там вона вдоволено муркотіла, доки Майор виголошував свою промову, і не чула ні слова з того, що він казав.

Зібрались усі мешканці ферми, крім Мойсея, ручного ворона, який дрімав на своїй жердині за задніми дверима. Дочекавшись, щоб усі зручно вмостилися й наготувалися уважно слухати, Майор прокашлявся і почав:

«Товариші, ви вже почули про дивний сон, який наснився мені минулої

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)